

גיליון מס' 269

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת נשא

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

שאת עצובה תגידי תודה

בעת לחיים חדשים, שְׁהֵלָא מי שאין לו בנים חשוב קמת (נדירים סד:). על מה היא הודתה לה? על זה שעד היום שְׁהֵיְתָה נשְׁבֶרֶת כוס במטְבָח, היו מאשימים אותה, מהיום וְהֵלָא קְשֵׁתְשֶׁבֶר כוס בבית יהיה לה את מי להאשים, את יוסף - ותאמר אסף אלהים את חרפתי."

בְּקָנַע שְׁנוּלַד לה בן אחרי שנים כה רבות, בְּקָנַע שְׁהֵיָא זוכה להקים שְׁבֵט משבטי קה, רחל אמנו מודה לקב"ה על זה ששמעתה אם תשבר כוס בבית יאשימו את יוסף ולא אותה. גם על זה אמרה רחל אמנו: "תודה רבה".

מכאן שבעל ההודאה מְחַיֵּב להודות לא רק על הדברים הגדולים שאָרְעוּ לו, אלא צריך הוא להתבונן ולהודות גם על הדברים הקטנים ביותר שנגרמו לו. בְּקָנַע שְׁהֵיָא יביר בָּהֶם, הוא יתמלא בשמחה אין סופית על כל נתינה שקבל.

גם לאה אמנו עליה השלום השתמשה בְּכַח ההודאה, וכמו שכתוב (בראשית כט, לה): "ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה". אומרים חז"ל (ברכות ז): "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, מיום שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שהודה לקב"ה, עד שבאתה לאה והודתו, שנגאמר הפעם אודה את ה'".

ואמרו במדרש (תנחומא פרשת ויצא סי' ו) שזכתה ועמדו כל בְּנֵי־אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל והיו בעלי הודיה: יהודה, דוד ודניאל. ובזכות ההודאה שהודתה לאה לה' יתברך, זכתה שניצא ממנה דוד מלך המשיח, כמו שכתוב (בראשית מט, י), "לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים", שילה זה מלך המשיח שהמלוכה שלו (רש"י).

בְּשִׁיּוּדְעִים להודות לה', זוכים לקבל מתנות גדולות. אנחנו חיים בעולם שְׁהֵיְצַר הרע לא נוהג לנו מנוח להגע, אפלו להגע קטן, ואם אנו רוצים להצח אותו צריכים אנחנו לעצור ולהתבונן על כל הטוב והחסד שעושה עמנו הקב"ה בכל עת, כדי שנגיע להפירה והבנה בטובה הגדולה, בְּחֶסֶד וברחמים, של ה' יתברך עמנו. פי שְׁשֵׁי־לוֹ לְאָדָם אִיזוֹ נְקֻדַּת התבוננות בְּחֶסֶד־ה' יתברך, היא תביא אותו להגש נפלא בפנימיות לבו היהודי, עד שתתפרץ מלבו ברכה ושִׁבַח מעמקי נפשו לקב"ה.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

והאמת היא, שְׁלִכַל אַחַד וְאֶחַת מאתנו יש דברים טובים רבים בחיים, לְכַל יְהוּדִי ויהודיה שנמצאים עלי אדמות יש דברים מקסימים ונפלאים, אלא שְׁיִצַר הרע מסית אותנו לראות רק את הדברים השליליים. קְשֵׁאֲנַחְנו מגיעים הביתה הוא מסית אותנו לראות את הכלוך על הרצפה, את הסיירים בפניו קשהם לא שטופים, או דבר שלילי אחר בבית. העקר - שְׁנִרְאָה משהו לא בְּסֶדֶר בבית, ולא נסתכל בתמונה המלאה והיפה.

אדם שמוסתכל על כל הטובות והדברים הטובים שהוא מקבל בבית, אִיזוֹ קְשֵׁהוּא נִכְנַס הביתה יש לו לפחות רבע שעה של אמירת: "תודה רבה" לאשתו. על הכל. ואשתו גם בן אחריו, לפחות איזו רבע שעה של הודאה אמיתית מהלב: "תודה רבה שאתה הבעל שלי". אם הוא הלך ללמד תורה: "תודה רבה לך, בעלי, שזכית אותי להיות שתפה אֲתָךְ בלמוד התורה". ואם הוא הלך לעבד: "תודה רבה שהלקת להביא פרנסה הביתה".

והאמת היא, שאפלו על זה שיש לך על מי לצעק קְשֵׁאֲתָ עֲצוּבָה, גם על זה את צריכה להגיד לו: "תודה רבה". וכן הבעל - קְשֵׁאֲנַעֲלֵמו לך המשקפים, מה אתה עושה? אם אתה בקשר טוב עם אשתך, אתה צועק: "אשתי! איפה המשקפים שלי". אם לא הייתה לך אשה על מי תצעק? לפחות יש לך על מי לצעק, יש לך את מי להאשים. תגידי לה: "תודה רבה".

וכך אנו מוצאים אצל רחל אמנו עליה השלום, אחרי שנים רבות של צער ומכאוב, וְיִזְכֶּר ה' את רחל, וישמע אליה ה', ויפתח את רחמה" (בראשית ל, כב), נולד לה בנה יוסף - "ותהר ותלד בן". מה היא אומרת אז: "ותאמר אסף אלהים את חרפתי" (שם כג). מביא רש"י בשם המדרש (בראשית רבה פרשה עג אות ה), עד שלא תלד האשה הסרוחן נתלה בה, שאין לה דרך להצדיק טעיותיה ולהעלים את גשתה, אבל לאחר שתלד בן, כל תקלה שבאה על ידה תולה בו. קְשֵׁאוֹאֲלָה בעלה: "מי שבר כלי זה?" היא משיבה לו: "בנך". "מי אכל תאנים אלו?" היא משיבה: "בנך".

רחל אינה מודה על גדל המתנה שנתנה לה בלדת הבן, על כל הצאצאים שניצאו ממנה, על המשכיות הדורות שלא תפסק בה, ובפרט על כך שהיא זכתה

שלבי התקדמות הבניה:

זמוני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לסי לוח "אור החיים"

יום-יום	ת"א	ח'יפה	ב"ש
כניסה:	19:18	19:16	19:16
יציאה:	20:10	20:08	20:08
ד"ת:	21:05	21:02	21:01

ירושלים: לנהוגים 40 דקות 18:58

גלידה - לאחר הסעודה
טוב להתרגל להביא את כל הקינוחים לאחר ברכת המזון וזה חוסך הרבה ספיקות בהלכה. לפני כמה שנים נסעתי למרן זצ"ל, וקרוב משפחה שלי שמסר שיעורים בהלכות ברכות אמר לי לשאול את מרן האם מברכים על גלידה לפני ברכת המזון, מרן לא כתב על זה בפירושו, ושני הבנים שלו שיחיו, אחד כותב שמרן בירך על גלידה בסעודה, ואחד כותב שלא. אמרתי לו, מה אתה רוצה שאני אשאל את הרב מי מהבנים שלו צודק... נתתי לו טלפון של אחד הקרובים למרן שיבדוק אצלו, אותו קרוב נהג בחכמה, אמר לו, קודם כל מרן לא אוכל גלידה כי יש לו 'סכרת'... ודבר שני מרן הרגיל אותנו להביא את כל הקינוחים לאחר ברכת המזון כדי לא להכנס לספקות. (הרה"ג ר' יצחק לוי בספרו השיעור השבועי תשע"ח).

שאלה: נשבעתי שלא אדבר עם חברי ורצייתי לדעת אם מותר לי לשלוח לו הודעה? **תשובה:** מותר לשלוח לו הודעה כמו שכתב הרמב"ם מי שנשבע או נדר שלא ידבר עם חברו הרי זה מותר לכתוב לו מכתב. ה'ל' נדרים פ"ו ה'ל' יח ושו"ע יו"ד סי' רכא סעי' י'.

שאלה: הלכתי בדרך וראיתי שאדם לפני הוציא משהו מהכיס ונפל לו מאתיים שקלים האם אני חייב להחזיר לו או שאפשר לקחת?

תשובה: נראה שבמקרה שרואה שהבעלים לא הבחינו שנפל להם, צריך להחזיר כיוון שזה נחשב ליאוש שלא מדעת ולא הוי יאוש, אולם אם מצא הכסף לאחר זמן או הרימו לאחר זמן דאפשר ששמו לב כבר הבעלים שאיבדו את הכסף אז הוי יאוש והרי אלו שלו, אולם גם במקרה כזה טוב שיחזיר לבעלים לפנים משורת הדין. עיין מרן יו"ד סי' רנט סעי' ג וסעי' ח.

שאלה: אכלתי ענבים ותפוח האם אני חייב לברך גם נפשות וגם "על העץ"? **תשובה:** היות וגם התפוח ברכתו "פרי העץ" לכן אינו מברך בורא נפשות אלא ברכה אחת מעין שלש "על העץ ועל פרי העץ" ופותר את שניהם. מרן סי' רח סעי' יג.

שאלה: הייתי טרוד בעבודה ואמרתי לעצמי כל הזמן עוד מעט אתפלל מנחה וכך עבר הזמן ולא שמתי לב, האם בכזה מקרה אפשר להתפלל תשלומין או שזה נקרא מזיד? **תשובה:** גם בכזה מקרה אינו נחשב למזיד וצריך להתפלל תפילת תשלומין כמש"כ מרן מי שלא התפלל מפני שסבור שעדיין ישאר לו זמן אחר שיגמור אותו עסק שהוא מתעסק בו ועברה לה השעה חשוב אונס ויש לו תשלומין (מרן או"ח סי' קח סעי' ח).

לשם שמים, על מנת לטהר את זרעו מכאן ולהבא, אך מן השמיים טובבו, שמעשה זה יהיה בלילה בו אמורה לרדת נשמת דוד המלך לעולם.

תיקון מגלוגל קודם - נצבת בת עדאל' ושפחתה

כששמעה השפחה את בקשתו של ישי, הבינה שבנישואין אלו ישנה פגיעה במעמדה של גבירתה אשתו של ישי, ששפחתה תהפוך להיות 'צרתה', ולכן פנתה השפחה ישירות לאשת ישי 'נצבת בת עדאל', ואמרה לה, שאדונה חפץ להינשא לה הלילה והיא אינה חפצה בכך, כדי שלא לפגוע במעמדה, ויחד תיאמו ביניהן שבאותו הלילה תכנס 'נצבת' אשת ישי תחת שפחתה, וכך היה. רגישותה של השפחה כלפי אשת ישי מעוררת השתאות, מי היא אותה שפחה החסה על כבוד גבירתה? מגלה לנו הרמ"ע מפאנו (גלגולי נשמות אות מז ד"ה הגר שפחת שרה) שאותה השפחה היא גלגולה של הגר שפחת שרה, שלאחר שנשאה לאברהם אבינו זלולה בשרה גבירתה (בראשית טז, ד), וכעת שבה הגר בגלגולה של שפחת ישי, ובכך שנתנה השפחה כבוד לאשת ישי, תיקנה את אשר קלקלה בגלגול הקודם, ובכך זכתה בעקיפין להיות שותפה ללידת דוד המלך, שהוא שושלת למלך המשיח ותיקון העולם.

וכליון? בועז טען שמותם נבע מחמת שיצאו לחוץ לארץ, כפי שמוזכר בגמרא (בבא בתרא צא ע"א) בשמו של רבי שמעון בר יוחאי. לאחר מכן נשא בועז את רות בשערי העיר בית לחם במעמד הדיינים, ולא חשש מה יאמרו אנשים כדוגמת 'טוב' וסיעתו על כך שנשא גיורת השנייה במחלוקת הלכתית.

מותו הפתאומי של בועז

מובא במדרש ('ילקוט שמעוני' רות רמז תרח) שבאותו הלילה שנשא בועז את רות הוא נפטר, אך רות הספיקה להתעבר ממנו, וילדה את 'עובד', הוא אביו של ישי. וזיזותו של בועז עמדה לו שבלילה האחרון לחייו זכה להעמיד את שושלת בית דוד ומלך המשיח, אך היו כאלו שראו בעין שונה את פטירתו, וטענו שבועז נפטר משום שנשא אשה מואביה ועבר על דברי תורה. מתחילים מחדש

המדרש מתאר, שישי ידע שנולד למציאות הלכתית השנויה במחלוקת, ובחסידותו חשש לדעות החולקים על בועז סבו, ולאחר שנולדו לו ששה בנים ושתי בנות פירש ישי מאשתו, ובמשך שלוש שנים הגה ישי רעיונות הלכתיים שימצאו פתרון לטהר את זרעו לכל הדעות, ולמנוע את המחלוקת ההלכתית מהדור הבא.

קו מחשבתו של ישי הוביל אותו לעיין, האם אפשר להוליד בן שמבחינת ייחוסו המשפחתי לא יהיה מיוחס אליו, אלא יהיה כ'התחלה חדשה' שאינה מיוחסת לאביו מולידו, ולאחר העיון מצא ישי פתרון הלכתי המובא בגמרא (קידושין סט ע"א) הדנה כיצד ממזר יכול לטהר את זרעו? הגמרא מציעה לממזר לשאת שפחה כנענית והולד יהיה נחשב לעבד ואינו מתייחס לאביו, לאחר מכן ישחרר את הילד שיהיה לבן חורין, והרי הוא כ'התחלה חדשה' וכשר לבוא בקהל לכל הדעות. ישי הבין שהפתרון ההלכתי המועיל בממזרים, יכול להיות פתרון גם עבורו, ולכן פנה לשפחתו הכנענית, והביע את רצונו לשאת אותה

כדי להבין מה התרחש סביב לידת דוד המלך, עלינו להקדים ולבאר ויכוח הלכתי שהתעורר כמה דורות קודם ללידתו, סביב רות המואביה. סבתו של ישי (רות ד, יז), היה זה לאחר ששבה רות עם נעמי חמותה ממואב לבית לחם, וחפצה להינשא לבועז שהיה קרוב משפחתו של בעלה המנוח, בועז השיב לה שתחילה עליו להציע את הנישואין ל'טוב' אחיו של אלימלך (בבא בתרא צא ע"א), שמכונה במגילת רות בתואר (אלשיך, רות ד, א) 'פְּלִנִי אֶלְמוֹנִי', ורק אם 'טוב' יסרב לשאת אותה יוכל בועז להינשא לה, כשהציע בועז ל'טוב' לשאת את רות לאשה, סרב להינשא לה בטענה שזרעו לא יוכל להתחתן עם ישראליות (רש"י רות ד, ו), לטענתו התורה אסרה לקבל גרים ממואב כלשון הכתוב (דברים כג, ד) "לא יבא עֲמוּנִי וּמוֹאָבִי בְּקֶהֱל ה'", כשאיסור זה חל בין על הזכרים המואבים ובין על הנקבות, ולכן לדעתו רות פסולה לבוא בקהל, וכך גם יהיה זרעו. המדרש מוסיף (פסיקתא זוטרתא לקח טוב, רות ד, א) ש'טוב' אף תלה את סיבת מותם של שני בני נעמי מחלון וכליון, משום שעברו על דברי תורה כשנשאו נשים מואביות הפסולות לבוא בקהל.

טענותיו של בועז

לאחר סירובו של 'טוב', יכול היה בועז להציע לרות להינשא לו, אך בטרם ישא אותה לאשה, היה עליו להשיב על טענותיו ההלכתיות של 'טוב'. בועז סבר שאיסור חתנות חל רק על הזכרים המואבים, אך הנקבות מותרות לבוא בקהל. וכיצד הסביר בועז את מותם של מחלון

בשורה משמחת

חדש! המלך דוד' ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך. להזמנות 055-67-25-138

פנינים מהפרשה

זריזים מקדימים למצוות

ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם וגו' כאשר דיבר ה' אל משה כן עשו בני ישראל (ה. ד)

יש לשאול: הלא כבר נאמר "ויעשו כן בני ישראל", ומדוע חזר ואמר "כאשר דיבר ה' אל משה כן עשו בני ישראל"?

מיישב הגאון רבי פרץ מימון זצ"ל (בחידישוו שהתפרסמו בספר "ויען שמואל חלק י"ט עמ' תשמ"ב) שבא ללמדנו שלא רק שבני ישראל שלחו את הטמאים מן המחנה, אלא עשו זאת "כאשר דיבר ה' אל משה", תיכף ומיד לאחר שדיבר ה' אל משה בלא השתהות, והיו זריזים מקדימים למצוות.

רבי עובדיה ספורנו זצ"ל (בראשית יח, ב) כותב כי "הזריזות לדבר מורה על חשיבותו בעיני המזדרז אליו". ומדת הזריזות היא ראש וראשון לכל המדות הטובות (כפי שכותב הרב "ארחות צדיקים" בשער הזריזות).

וכן ראינו אצל אבות האומה שהזדרזו מאוד בקיום המצוות. כמו אברהם אבינו שרץ לקבל פני אורחיו ולהכין מאכלם. וכן אצל משה רבנו כשזכה להתגלות שכינה נאמר: "וימחר משה ויקוד ארצה וישתחו" (שמות לד, ח). וכן השתבח דוד המלך בעצמו: "חשתי ולא התמהמתי לשמור מצוותיך" (תהלים קי"ט).

מסופר על הגאון רבי זלמן מוילנא זצ"ל, שהיה רגיל לקום השכם בבוקר ולעורר השחר. בחדרו היה ישן נער שהיה עוזרו, ובכל בוקר היה לומד עמו בקביעות.

בוקר אחד ראהו שמתעצל לקום. דיבר אליו למשוך לבו להתגבר כארי לעבודת הבורא, והמתיק דבריו במשל: אדם עייף ישן בתוך שמיכת פוך בחורף. והנה, באמצע הלילה הודיעוהו כי יש מטמון זהב במקום פלוני וכל הקודם לקחתו זוכה.

בלי להתמהמה, יקפוץ האיש בזריזות, ילבש בגדיו בחפזון וירוץ כצבי לעבר אותו מקום. ומרוב תשוקתו, לא ירגיש בשום קושי ומכשול, כדי שלא יקדמו אחר.

וכל זה בדברים שהם הבל הבלים, קל וחומר בחפצי שמים הנצחיים, שצריך האדם להזדרז לקיים בשמחה (אוצרותינו).

לאשת החיל

כמו תינוק

לעיתים בעבודת השם ובכלל בחיים, אנו מתחכמים ומנסים להבין יותר ממה שאנחנו מנסים לפתור בעיות ולסדר את העולם כפי שאנו בטוחים שטוב בעבורנו.

נלמד להתבונן ולהפנים כי ככל שנדע שאנו לא יודעים כלום, כך נגיע לפתרון מהר יותר על הצד הטוב ביותר. בדיוק כמו שאנחנו לא מחליטים אם הלב שלנו יפעם ומתי... כך אין לנו נגיעה בשקל שיכנס לכיס או יצא ממנו.

הקב"ה נותן לנו את המחשבה בראש לפי מה שנגזר עלינו, אנו חושבות שאנו בוחרות דברים אך זה לא כך, לפני שנולדנו הקב"ה כבר החליט ובחר לנו הכול.

אנו לא מחליטות איזה בית לקנות ואיזו חולצה ללבוש, מי ברא אותנו עם הרצון ללבוש כזה או אחר? ומי ברא אצלנו את המשיכה לסגנון מסוים?

הקב"ה הוא זה שיצר את האופי שלנו, את המחשבה, את האהבה והשנאה.

מדוע הקב"ה ברא בתוכנו את השנאה? מדוע יש לכל אחת מאיתנו גם טבעים הדורשים תיקון מיידי? ומדוע זה לא קל לתקן מידה רעה? הכול בכדי שתהיה לנו בחירה חופשית ושכר ניצחתי על הבחירה הטובה. אם לא היה מנגד את היצר הרע לא הייתה מתאפשרת בחירה ואז אין טעם...

ככל שילד מתפתח יותר, ככל שהוא גדל יותר – הוא פחות נשען על אימו.

כשהוא רק נולד הוא אפילו לא מנסה להרים את הראש לבד, ברור לו שאמא שלו שם בכדי לטפל ולעזור לו. כשהשרירים קצת מתפתחים הוא כבר מרים את הראש, פחות נתמך באימו.

וכשהוא מתחיל ללכת? הוא כבר הרבה פחות נשען על הוריו, הוא יודע וחס שהוא כבר יכול לבד ופחות זקוק להם... ומה קורה בגיל התבגרות?...

כך האדם, ברגע שהוא מרגיש שהוא יכול ופועל מעצמו – הוא נכנס לדמיון שאינו צריך את הקב"ה ולכן נשען עליו פחות.

אבל ברגע שכולנו נדע כי אנחנו קטנות, ואין לנו כלום משל עצמנו. אין לנו יכולת לפעול - אז נשען עליו באמת ונדע שהקב"ה עושה הכול לבד. התפקיד שלנו הוא רק להשליך עליו, כמו תינוק, שאפילו לא מנסה להרים את הראש כי הוא יודע שהוא קטן.

הוא לא מנסה משהו שהוא מראש מועד לכישלון, כך אנחנו – בלי הקב"ה אנחנו לא יכולים לפעול דבר, זה מועד לכישלון.

כשנזכר להשיב אל ליבנו שרק השם יתברך עושה, ואת הכול עושה על הצד הטוב ביותר, אזי את כל הצרות והבעיות, את כל הטרדות וגם את כל היומיום השגרתי נשליך על הקב"ה, ניתן לו שהוא יעשה, כי רק הוא יכול להרים לנו את הראש...

בדבר אחד הקב"ה לא מתערב - בבחירה איך לעשות את הדברים, האם תבחרי בטוב או ברע. נאמר "מה השם שואל מעמך... כי אם ליראה אותו" - בידיים שלנו האם לצעוק על הילדים או לדבר אליהם בנחת, בבחירה בין המעשה הרע או הטוב בידיים שלנו.

כל יתר הדברים הם בידיים של הקב"ה, לדוג' כמה כסף יהיה לך בארנק, האם תתמיד בריאותך, איזו חולצה תלבש ואיזה אוכל תשים בצלחת... זה בידי של אבא שבשמיים.

אך האם לוותר לבעל או להתעקש איתו, האם להתפלל או לא - זה בידיים שלך.

כמובן חשוב להזכיר כי "תשובה", תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", שכן גם אם נגזר משהו לא טוב חס ושלום, הרחמים של הקב"ה כה גדולים שנתן לנו דרכים לפרוץ גם את זה. להפוך את מידת הדין למידת הרחמים.

בורא עולם אוהב אותנו כל כך ונותן לכל יהודי ויהודיה ביקום את כל הכלים הטובים ביותר בשבילו בכדי שיוכל להתקרב אליו יתברך ולעבוד אותו מתוך שמחה וטוב לבב.

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הספריות שהצילו מנשואי תערבת - חלק ב'

המשך משבוע שעבר:

תקציר: בחור שיצא מדרך התורה, והידרדר עד שעמד להינשא לגויה, בא לשבת כדי שבמוצאי שבת הודיע להוריו על התוכנית הנוראה, בשבת הלך לשיעור של הרב שטיינמן, אחרי השיעור אמר לו הרב על גודל מעלתו בהרהורי התשובה שלו אפילו בזמן מועט.

במוצאי שבת הבחור פונה אל הוריו ואומר להם, באתי לכאן שבת בשביל להודיע לכם דבר דרמטי, שאני עמדת להינשא לגויה, אבל כבר הודעת לבחורה שאני עוזב אותה, והכל בזכות הרב שטיינמן, והוא אומר תבינו אני נמצא בשיא השפל, לא שמרתי כלום לא שבת לא כיפור לא פסח היו לי רק 40 דקות של הרהורי תשובה, והרב שטיינמן הפך אותי לבעל תשובה, ומקנא בי, אמרתי לעצמי זהו, אני עוזב הכל, וחוזר, ורציתי עכשיו לבקש ממכם, אני לא רוצה לחזור לתל אביב אני רוצה להשאר כאן וללכת לשיבה, ההורים פרצו בבכי, והודו לבורא עולם, ואמרו לו אתה פה איתנו תמיד.

הבחור הלך לשיבה וברוך ה' עולה ומתעלה בדרך התורה והיראה, האברך

שלמד איתו בישיבה, ששמע את הסיפור המבהיל הזה. שאל את הבחור שאלה עצומה: "איך יתכן שבחור שנמצא בשפל המדרגה הרוחנית, עומד להנשא לגויה, יעניין אותו שיעור גמרא של הרב שטיינמן, היתכן? האמנם?"

ענה לו הבחור תשובה מפתיעה לא פחות מהשאלה.

אמר לו כדי לענות לך אני יספר לך סיפור, הייתי ילד בכיתה ד', המלמד בתלמוד תורה לקח אותנו לבחינה אצל הרב שטיינמן זצ"ל, הרב שטיינמן התחיל לבחון, עבר אחד אחד וענו לו, הגיע אלי ולא עניתי כלום, ניסה הרב שטיינמן להוריד את רמת השאלה, ושוב אני לא עונה, ושוב בפעם השלישית ניסה ואני לא עונה, איכשהו הרב שטיינמן יצא מן העניין.

לאחר הבחינה בירך את כולנו, וחילק סוכריות לכל אחד, אני לא ניגשתי כי לא עניתי, ואז מרן הרב שטיינמן קרא לי, ניגשתי, והרב שטיינמן הביא לי שלוש סוכריות, תהיתי מדוע, הרי לא עניתי, אמר לי הרב, דע לך שדרך התורה היא לא להסתכל על התוצאה, היא להסתכל על העמל, כל החברים שלך ענו פעם אחת, אתה ניסית שלוש פעמים, מגיע לך שלוש סוכריות.

ממשיך הבחור ואומר לאברך, דע לך שהייתי במרפסת ואבא שלי אמר לי אני הולך לשיעור גמרא של הרב שטיינמן, זה לא עניין אותי ועמדה לי על הלשון

המשך בעמוד האחרון

המשך מוסר עם סיפור

אחי ורעי אנו עומדים בפרשת 'נשא' הפרשה הכי ארוכה בפסוקים 176 פסוקים, המילה נשא זה מלשון התרוממות, כשיהודי מתרומם בכל דרך שהיא צריך לדעת ולזכור, שהוא מתרומם ומרומם אחרים, הנה לנו סוכריות על ידי משחבה אמיתית ונכונה הצילה את הבחור מרדת שחת.

עקיצה עסיסית, מה הוא חושב בכלל, אבל נזכרתי בסוכריות, בטעם המתוק שהרב שטיינמן השאיר לי, אמרתי לרב הזה אני הולך, לא מעניין אותי כלום, ובמיוחד שחשבתי לעצמי לפני שאני חוצה את הקווים לעבור אצל אדם שהאיר לי כזה טעם מתוק אני חייב ללכת אליו, מכאן הכל היסטוריה...

176

צדקה זכר

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, מסתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד...
לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

176

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזוכים לדולר שנתברך על ידי מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

176

המסעדה

מסעדת החסד מובית "יביע אומר" לע"ד ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטור ז"צ

יש אזכרה לאחד מיקירכם?

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

176

המסעדה

מסעדת החסד מובית "יביע אומר" לע"ד ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטור ז"צ

יש לכם שמחה במשפחה? ברית. חתונה. בר מצוה.

ידועה הסגולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה" תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-2657390 באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים